Contributed by SAP
zondag, 30 april 2006 - Last Updated maandag, 28 mei 2007

Als Verhofstadt en co het tot dan uitzingen zijn er in mei 2007 opnieuw federale verkiezingen. Alle syndicalisten, socialisten en activisten die het niet eens zijn met de politiek van die regering, met de privatiseringen, lastenverlagingen en sociale afbraak hebben dus welgeteld één jaar de tijd om werk te maken van een verkiezingsalternatief. Zo'n alternatief moet de honderdduizenden tegenstanders van het generatiepact en de andere antineoliberale bewegingen uit ons land een politieke stem geven. In Vlaanderen lanceerden de ex-sp.a-parlementsleden Jef Sleeckx en Lode Van Outrive, samen met oud-ABVV-voorzitter George Debunne een beweging voor een andere politiek. En ook in Wallonië namen syndicalisten en politieke militanten het initiatief voor een andere linkerzijde. De SAP roept iedereen op om deze initiatieven te steunen.

In gans Europa zien we dat de linkerzijde een duidelijke breuklijn vertoont. Aan de een kant zien we tal van sociale bewegingen die strijd leveren tegen de neoliberale politiek. Vakbonden strijden voor openbare diensten, voor goede sociale voorzieningen, voor een billijke herverdeling van de rijkdom via progressieve belastingen. Sociale bewegingen allerhande trekken van leer tegen de Bolkesteinrichtlijn, die de rechten van werknemers in gans Europa op losse schroeven zet. Ze voeren acties tegen de aanhoudende liberaliseringen en privatiseringen, tegen de dolle concurrentie en de idee dat de vrije markt uiteindelijk alles wel zal oplossen, tegen een Europese grondwet die de concurrentie-ideologie tot officiële doctrine van de Europese Unie wil maken.Aan de andere kant zien we voornamelijk sociaal-democratische maar ook groene partijen die enthousiast dat neoliberale en ondemocratische Europa mee opbouwen en zelf in nationale regeringen die privatiseringspolitiek uitvoeren. In België zitten de sp.a en de PS nu reeds 18 jaar lang in de regering. Tijdens die periode werden onze openbare diensten gepluimd, rukte de vrije markt op en werden de bedrijven stevig in de watten gelegd. Tegelijkertijd vond men geen begin van oplossing voor de werkloosheid, integendeel. Nog steeds zitten 600.000 mensen in dit land zond werk. Ook met de groenen erbij rukten de vrije markt en de concurrentie op, liberaliseerde men essentiële markten, zoals de energiemarkt of de spoorwegen en schonk men de bedrijven miljarden euro's fiscale cadeaus zonder dat daar ook maar één enkele voorwaarde aan werd gekoppeld.

België kan niet achterblijven

Het gaat hier niet om een tegenstelling tussen sociale bewegingen, die maximaal hun eisen kracht willen bijzetten, en politieke partijen die het mogelijke boven het onmogelijke moeten kiezen. Het gaat om de tegenstelling tussen dat deel van de linkerzijde dat de neoliberale uitgangspunten heeft overgenomen en dat deel dat zich ertegen verzet en vasthoudt aan een socialistische politiek. In bijna alle Europese landen zien we dat die antiliberale sociale bewegingen het gezelschap krijgen van antikapitalistische politieke partijen, die dezelfde eisen verdedigen in de politieke arena. In alle ons omringende landen zagen we de jongste jaren de opkomst van consequent linkse politieke partijen, die een breuk met de neoliberale politiek voorstaan en zich afzetten het cynisme van de sociaal-democratie. In Nederland verdubbelde de radicaal-linkse SP bij de recente gemeenteraadsverkiezingen haar zetelaantal. De partij heeft vandaag 40.000 leden, een uitgebreide fractie in het parlement en 300 gemeenteraadsleden. In Duitsland wist de nieuwe Linkspartei, opgericht door syndicalisten en socialisten die het niet eens waren met het keiharde soberheidsbeleid van Schröder en Fisher, in één klap 8 procent van de stemmen te behalen. In Frankrijk behaalde revolutionair links, onder wie onze Franse zusterpartij de LCR, bij de laatste presidentsverkiezingen méér dan 10 procent van de stemmen. En in Engeland werd op basis van de strijd tegen de oorlog in Irak het politieke alternatief 'Respect' opgebouwd, dat sinds de jongste parlementsverkiezingen ook over een eigen parlementair beschikt. België kan dus niet achter blijven.

Honderdduizenden politiek verweesd

Tijdens de 18 jaar dat de sociaal-democratie in België aan de macht is, wist extreem-rechts verkiezing na verkiezing te winnen. De grootste hap van de nieuwe stemmen haalde extreem-rechts bij teleurgestelde socialistische kiezers. De linkerzijde kan deze stemmen terugwinnen en op die manier het Vlaams Belang of het Front National een flinke klap geven, op voorwaarde dat het

radicaal de kant kiest van de uitgeslotenen en de werkers. Op 28 oktober 2005 kwamen méér dan 100.000 vakbondsleden op straat tegen het generatiepact. Op een moment dat de grote Belgische bedrijven woekerwinsten laten optekenen, wilden zij niet nogmaals opdraaien voor de kosten van de vergrijzing. PS en sp.a keerden deze mensen op misprijzende wijze de rug toe en voerden het pact toch gewoon door. Honderdduizenden mensen blijven politiek verweesd achter. Jef Sleeckx heeft overschot van gelijk als hij stelt dat er een links alternatief nodig om deze mensen terug een stem te geven. Anders wordt het Vlaams Belang verder slapend rijk en gaan we een zoveelste bruine overwinning op rij tegemoet.

Zowel in Vlaanderen als Wallonië zijn er vandaag mensen die werk willen maken van zo'n politiek alternatief. In Wallonië verscheen er kort geleden een vrije tribune in La Libre Belgique met een oproep voor een andere linkerzijde. Inmiddels vonden er verschillende succesvolle vergaderingen plaats rond deze oproep en werd duidelijk dat heel wat mensen stappen vooruit willen zetten in de opbouw van zo'n alternatief. Tegelijkertijd richtten de ex sp.a-parlementsleden Jef Sleeckx en Lode Van Outrive, samen met oud-ABVV-voorzitter George Debunne een comité voor een andere politiek op. Ook dit comité krijgt inmiddels de steun van heel wat syndicalisten en delegees en neemt zich voor om een links politiek alternatief op te bouwen om de eisen van de arbeidersbeweging te vertolken en een dam op te werpen tegen extreem-rechts.

Naar een breuk met het neoliberalisme

Voor het eerst sinds jaren doet er zich met deze twee initiatieven een kans voor om een geloofwaardig en levensvatbaar alternatief op te bouwen. Ook al is succes nooit gegarandeerd, toch moeten we deze kans met twee handen grijpen. De regering Verhofstadt -Vanden Bossche loopt op zijn laatste en wankele benen. In 2007 moet de rekening volgen! De SAP roept alle syndicalisten en ontevreden socialisten op om de beweging van Jef Sleeckx, Lode Van Outrive en George Debunne mee uit te bouwen. In mei 2007 moeten er in alle provincies linkse lijsten komen die een breuk met de neoliberale politiek verdedigen.De SAP is er voorstander van dat de beide initiatieven, aan de twee kanten van de taalgrens, de handen in elkaar slaan en gecoördineerd te werk gaan. Uiteraard verschilt de politieke realiteit in Vlaanderen en Wallonië. Het is dus normaal dat een alternatief links programma in Vlaanderen niet gewoon een doorslagje zal zijn van een alternatief programma in Wallonië. Regionale invulling en werking zal dus nodig zijn. Maar toch moet er een goede samenwerking en wisselwerking bestaan tussen beide initiatieven, zodat we tegen mei 2007 kunnen uitpakken met een landelijk alternatief voor federale verkiezingen. De SAP wil bouwen aan een echte brede politieke beweging, die een plaats biedt aan alle mensen die het niet eens zijn met het huidige regeringsbeleid en willen opkomen voor een links en sociaal alternatief. Zowel mensen uit de christelijke als de socialistische arbeidersbeweging moeten er zich thuis voelen. Revolutionair links zal er de beste militanten en kaders aan moeten leveren op voorwaarde dat het niet alles overheerst. Geenszins mogen de 'krachtsverhoudingen' tussen de bestaande radicaal linkse organisaties er de bovenhand halen. Integendeel, er moet een politieke ruimte gecreëerd worden waarbinnen ook gewone vakbonders en sociale activisten voldoende bewegingsruimte en invloed kunnen hebben. We moeten bouwen aan een echte ééngemaakte beweging, en dus niet een bundeling van bestaande radicaal linkse fracties.

Dijkbreuk

De tijd loopt. Dit najaar vinden er gemeenteraadsverkiezingen plaats. Mogelijk zullen die reeds voor een (extreem)-rechtse dijkbreuk zorgen in ons land. Als we tegen 2007 rechts en extreem-rechts een hak willen zetten, zullen we nood hebben aan een links alternatief, dat de ontevreden linkse kiezers binnen het linkse kamp kan houden en de druk kan opvoeren op rest van de linkerzijde. Tijdens de gemeenteraadsverkiezingen zullen er reeds hier en daar linkse lijsten en kandidaten aantreden. Ook daarvoor moet er campagne gevoerd worden. En elke linkse verkozene, betekent een hulpstukje bij in de opbouw van een alternatief voor de echte komende politieke uitdaging: de parlementsverkiezingen van 2007.